

บทที่ 5

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษากลิวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" ตามบริบทที่ปรากฏในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ ศึกษารูปแบบคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยคที่ปรากฏในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire และศึกษากลิวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" ตามบริบทที่ปรากฏในนวนิยายฉบับแปลเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้าน โดยมีคำถามงานวิจัย 3 ข้อ ดังนี้

1. คำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานมีรูปแบบใดในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire
2. คำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นกรรมมีรูปแบบใดในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire
3. ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลใดในการแปลคำสรรพนาม "it" ตามบริบทที่ปรากฏในนวนิยายฉบับแปลเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้าน

ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมประโยคที่ปรากฏคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยคตามกรอบแนวคิดรูปแบบคำสรรพนาม "it" ของซินแคลร์และคณะ (Sinclair et al., 1996) ที่ปรากฏในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire และการเก็บรวบรวมประโยคที่มีการแปลคำสรรพนาม "it" ที่ปรากฏในนวนิยายฉบับแปลเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้าน ทำการเทียบเคียงกับประโยคภาษาอังกฤษที่พบทั้งหมดที่ตรงตามรูปแบบคำสรรพนาม "it" โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาศาสตร์ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล จากนั้นจึงจัดกลุ่มวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดของงานวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลเพื่อตอบคำถามงานวิจัยได้ดังนี้

1. รูปแบบคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค พบว่า "it + verb + noun" มีปรากฏการใช้เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 141 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 64.67 รูปแบบคำสรรพนาม "it + verb + clause" มีปรากฏการใช้รองลงมาอันดับสอง ปรากฏความถี่จำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.51 รูปแบบคำสรรพนามอันดับที่สาม คือ "it + verb + noun + clause" ปรากฏความถี่จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.71 รูปแบบคำสรรพนามอันดับที่สี่ คือ "it + verb + adjective + clause" ปรากฏความถี่จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.96 อันดับที่ห้า คือ รูปแบบ คำสรรพนาม "it + verb + to + noun + clause" ปรากฏความถี่จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.29 อันดับที่หก คือ รูปแบบ "it + verb + adjective + preposition/adverb" ปรากฏความถี่ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.91 ส่วนรูปแบบคำสรรพนาม "it + verb + adjective" และ "it + verb + to + noun + clause" ปรากฏความถี่ในการใช้น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.45

2. รูปแบบคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค พบว่า "subject + verb + it" มีปรากฏการใช้เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 76 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.86 รูปแบบคำสรรพนาม "subject + verb + it + preposition/adverb" มีปรากฏการใช้รองลงมาอันดับสอง ปรากฏความถี่จำนวน 53 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.31 รูปแบบคำสรรพนามอันดับที่สาม คือ "subject + verb + preposition + it" ปรากฏความถี่จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.05 รูปแบบคำสรรพนามอันดับสี่ คือ "subject + verb + it + adjective/adverb" ปรากฏจำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.76 อันดับที่ยี่ห้า คือ รูปแบบคำสรรพนาม "subject + verb + it + to + noun" ปรากฏความถี่จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.88 อันดับที่ยี่หก คือ รูปแบบคำสรรพนาม "subject + verb + it + noun" ปรากฏความถี่จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.75 อันดับที่ยี่เจ็ดคือ รูปแบบคำสรรพนาม "subject + verb + it + adjective + clause" ปรากฏความถี่จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.91 ส่วนรูปแบบคำสรรพนาม "subject + verb + it + clause" ปรากฏความถี่ในการใช้น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.45

3. กลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" ตามบริบททำหน้าที่เป็นประธานของประโยคที่ปรากฏในนวนิยายภาษาฉบับแปลเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้านพบว่า การละเปลี่ยนเป็นกลวิธีการแปลที่ใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.72 ส่วนกลวิธีที่ใช้รองลงมา คือ การแปลโดยรักษาความหมายและการแปลโดยรักษารูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 17.88 และร้อยละ 9.17 ตามลำดับ ส่วนกลวิธีการแปลที่ปรากฏการใช้น้อยที่สุดได้แก่ การแปลคำสรรพนาม "it" เป็นคำที่เกี่ยวข้องเนื่องกัน คิดเป็นร้อยละ 3.21

4. กลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" ตามบริบททำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคที่ปรากฏในนวนิยายภาษาฉบับแปลเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้านพบว่า การละเปลี่ยนเป็นกลวิธีการแปลที่ใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.88 ส่วนกลวิธีที่ใช้รองลงมา คือ การแปลโดยรักษาความหมายและการแปลโดยรักษารูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 27.98 และร้อยละ 12.84 ตามลำดับ ส่วนกลวิธีการแปลที่ปรากฏการใช้น้อยที่สุดได้แก่ การแปลคำสรรพนาม "it" เป็นคำที่เกี่ยวข้องเนื่องกัน คิดเป็นร้อยละ 2.29

อภิปรายผลการวิจัย

สำหรับการอภิปรายในครั้งนี้ในเรื่องการวิเคราะห์รูปแบบคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยคที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง Slumdog Millionaire ผู้วิจัยมีความประสงค์อภิปรายเฉพาะในส่วนตำแหน่งหรือหน้าที่ของการปรากฏคำสรรพนาม "it" ในแต่ละประโยคที่ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมเท่านั้น และในส่วนประกอบของประโยคต่าง ๆ จะไม่มีกล่าวถึงอย่างละเอียด ทั้งนี้สามารถศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ได้ในหัวข้อรูปแบบคำสรรพนาม "it" ของซินแคลร์และคณะ (Sinclair et al., 1996) ในบทที่ 2 และ 3 ดังนั้นสามารถตอบคำถามงานวิจัยและอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการสรุปการวิเคราะห์รูปแบบคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง Slumdog Millionaire พบว่า รูปแบบ "it + verb + noun"

คิดเป็นร้อยละ 64.67 รูปแบบรองลงมา คือ "it + verb + clause" คิดเป็นร้อยละ 16.51 ต่อมา คือ รูปแบบ "it + verb + noun + clause" คิดเป็นร้อยละ 8.71 ถัดมา รูปแบบ "it + verb + adjective + clause" คิดเป็นร้อยละ 5.96 จะเห็นได้ว่า รูปแบบที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นการเรียงรูปแบบตามลำดับการปรากฏการใช้ โดยในที่นี้คำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคลักษณะของแต่ละรูปแบบทั้งหมดที่กล่าวมานั้นถูกจัดว่าเป็นการเขียนประโยคภาษาอังกฤษตามโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของอบรม สนิทบาล (2540, หน้า 27-32) เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานของประโยคที่ว่า โครงสร้างพื้นฐานของประโยค (Sentence) นั้นประกอบด้วย Subject (S) + Verb (V) + Object (O) โดย Subject (ประธาน) คือ ผู้แสดง กริยาในประโยค Verb (กริยา) คือ สิ่งที่ได้กระทำแล้ว/กำลังกระทำ/จะกระทำในอนาคต และ Object (กรรม) คือ ผู้ที่ถูกกระทำ นอกจากนี้อบรม สนิทบาล (2540) ยังกล่าวเพิ่มอีกว่า คำที่สามารถนำมาใช้เป็นประธานมี 7 พวกคือ Noun, Pronoun, Adjective, Infinitive, Gerund, Phrase, และ clause ส่วนกริยาแบ่งเป็น 5 ชุด คือ To be, To have, To do, Finite, และ Auxiliary และคำที่ทำหน้าที่เป็นกรรมได้ คือ Noun, Pronoun, Adjective, Infinitive, Gerund, Phrase, และ clause ส่วนในเรื่องความถี่ของการปรากฏของแต่ละรูปแบบคำสรรพนาม "it" ถือว่าเป็นกลวิธีการเขียนเฉพาะตัวที่ขึ้นอยู่กับลีลาการนำเสนอเรื่องราวผ่านข้อความของผู้เขียนในภาษาต้นฉบับเอง ซึ่งลักษณะการเขียนบรรยายเรื่องโดยใช้โครงสร้างประโยคพื้นฐานเหล่านี้ถูกจัดว่า เป็นการเขียนที่ดีสอดคล้องกับความคิดเห็นของนริสา ลามล้าวานิช (2553, คำนำ) ที่ว่า การเขียนที่มีความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (Correct Grammar) มีความเหมาะสมของเนื้อหา (Right Content) และโครงสร้างที่มีตรรกะ (Right Construction) ซึ่งจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ส่วนทางด้านรูปแบบที่จัดว่าไม่ปรากฏการใช้มากนักที่ปรากฏในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire คือ "it + verb + to + noun" คิดเป็นร้อยละ 2.29 รองลงมาคือ รูปแบบ "it + verb + adjective + preposition/adverb" คิดเป็นร้อยละ 0.91 ถัดมา คือ รูปแบบ "it + verb + adjective" และ "it + verb + to + noun + clause" คิดเป็นร้อยละ 0.45 จากลักษณะโครงสร้างของรูปแบบที่กล่าวมานี้ไม่ถือว่าผิดโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอย่างใด ซึ่งอรุณญา งามวงศ์ (2553, หน้า 27) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ส่วนประกอบของประโยคมักจะประกอบไปด้วย ประธาน กริยา กรรม (ตรง) ส่วนเติมเต็มของคำ กริยวิเศษณ์ แต่ถึงแม้การเขียนประโยคในบ้าง ครั้งอาจมีส่วนประกอบไม่ครบสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยต้องมีประธานและกริยาไว้เป็นหลัก จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า รูปแบบที่กล่าวมาแล้วมีสอดคล้องกับคำกล่าวของอบรม สนิทบาล (2540) ในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานประโยคและอรุณญา งามวงศ์ (2553) ในเรื่องส่วนประกอบหลักที่ต้องมี คือ ประธานและกริยาต่อการเขียนประโยคข้อความภาษาอังกฤษ แต่ด้วยสัดส่วนการปรากฏพบของในแต่ละรูปแบบนั้นอาจแตกต่างกับกลุ่มที่ปรากฏพบเป็นจำนวนมาก ความแตกต่างนั้นขึ้นอยู่กับการนำเสนอข้อความของเนื้อเรื่องผ่านข้อความของผู้เขียนในภาษาต้นฉบับนั่นเอง โดยไม่เกี่ยวกับเรื่องความผิดหรือถูกในเรื่องโครงสร้างการเขียนประโยคภาษาอังกฤษ

ผลการสรุปการวิเคราะห์รูปแบบคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง Slumdog Millionaire พบว่า "subject + verb + it" คิดเป็นร้อยละ 34.86

รูปแบบรองลงมา "subject + verb + it + preposition /adverb" คิดเป็นร้อยละ 24.31 รูปแบบอื่นที่สาม คือ "subject + verb + preposition + it" คิดเป็นร้อยละ 16.05 รูปแบบอันดับสี่ คือ "subject + verb + it + adjective /adverb" คิดเป็นร้อยละ 13.76 จากผลการศึกษาพบว่า รูปแบบเหล่านี้มีปรากฏการใช้จำนวนมากในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire ซึ่งมีลักษณะการใช้โครงสร้างประโยคพื้นฐานเช่นเดียวกับผลการวิเคราะห์รูปแบบคำสรรพนาม "it" ประกอบด้วย Subject (S) + Verb (V) + Object (O) ในที่นี้คำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค จากคำกล่าวของอบรม สนิทบาล (2540) ในเรื่องส่วนประกอบของโครงสร้างพื้นฐานประโยค (Sentence) เกี่ยวกับกรรมที่ว่า คำที่ทำหน้าที่เป็นกรรมได้ คือ Noun, Pronoun, Adjective, Infinitive, Gerund, Phrase, และ clause ซึ่งสำราญ คำยั้ง (2549, หน้า 24-27) ได้กล่าวเพิ่มเติมรายละเอียดที่สนับสนุนคำกล่าวของอบรม สนิทบาล (2540, หน้า 27-32) เกี่ยวกับหน้าที่ของคำนามที่มีหน้าที่เป็นกรรมว่า ทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา (Object of a Verb) ในประโยคได้ เช่น Smita slips it into the DVD player. ("it" คือ a DVD disc), ทำหน้าที่เป็นกรรมของบุพบท (Object of a Preposition) ในประโยคได้ เช่น He pores over it for more than five minutes. ("it" คือ a palm) ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกรรมเพื่อให้กรรมตัวนั้นมีเนื้อความกระจ่างขึ้น (Objective Complement) หรืออีกนัยหนึ่งจะเรียกว่าทำหน้าที่เป็นทั้งกรรม (Object) และส่วนสมบุรณ์ (Complement) พร้อมกันทีเดียวก็ได้ เช่น He calls it an autograph book. ("it" คือ an autograph book) สุดท้ายทำหน้าที่เป็นกรรมซึ่งมีลักษณะและความหมายเดียวกันกับกริยาที่อยู่ข้างหน้า (Cognate Object) ไม่ปรากฏตัวอย่างในลักษณะนี้ในนวนิยายต้นฉบับ ส่วนรูปแบบที่ถูกจัดว่าไม่ปรากฏการพบมากนักของคำสรรพนาม "it" ที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคในนวนิยายต้นฉบับคือ รูปแบบ "subject + verb + it + to + noun" คิดเป็นร้อยละ 6.88 อันดับที่หก คือ รูปแบบ "subject + verb + it + noun" คิดเป็นร้อยละ 2.75 อันดับที่เจ็ด คือ รูปแบบ "subject + verb + it + adjective + clause" คิดเป็นร้อยละ 0.91 และรูปแบบ "subject + verb + it + clause" คิดเป็นร้อยละ 0.45 ซึ่งรูปแบบในลักษณะเหล่านี้ถือว่า เป็นการเขียนที่มีโครงสร้างประโยคพื้นฐานที่ต้องเหมือนดังเช่นรูปแบบต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาก่อนข้างต้น จากการผลการศึกษาที่แสดงถึงจำนวนการปรากฏพบไม่มาก อาจเป็นเพราะกลวิธีการเขียนนำเสนอเรื่องราวผ่านข้อความของผู้เขียนอีกเช่นกันที่ไม่ได้มีการเจาะจงหรือหลีกเลี่ยงการเขียนในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนั้นถือว่าการเขียนตามธรรมชาติที่ผู้เขียนแสดงให้เห็นถึงเทคนิคหรือลีลาการเขียนบรรยายหรือนำเสนอเนื้อความ ซึ่งความคิดนี้สอดคล้องกับอรรถาธิบาย งามวงศ์ (2553) ที่ว่าจุดประสงค์ของการเขียนทั่วไปก็คือ เพื่อถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกของผู้เขียนไปยังผู้อ่านเพื่อให้ผู้อ่านได้รับความหมายตรงกับผู้เขียนคิดและรู้สึกมากที่สุด

สรุปผลการวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" ตามบริบททำหน้าที่เป็นประธานของประโยคที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้าน จากผลการวิเคราะห์ พบว่ากลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยคปรากฏผลการใช้กลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" มีจำนวนครั้งปรากฏเท่าเทียมกันกล่าว คือ การละเลย การแปลรักษาความหมาย การแปลรักษารูปแบบและการแปลคำสรรพนาม "it" เป็นคำที่เกี่ยวข้องกัน

(ตามลำดับการปรากฏ) ทั้งในการแปลคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยค ดังนั้นในส่วนของการอภิปรายผลครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการอภิปรายผลของกลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" โดยภาพรวม เพื่อตอบคำถามงานวิจัยตามลำดับการปรากฏพบ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบดังนี้

กลวิธีการแปลมีการปรากฏใช้มากที่สุดในจำนวนกลวิธีการแปลใหญ่ทั้งหมด 4 ประเภท ซึ่งประกอบไปด้วยกลวิธีย่อยโดยเรียงตามลำดับการปรากฏใช้มากไปหาน้อยที่สุด ทั้งกลวิธีการแปลตามคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยคได้แก่

1. การละแปลโดยการปรับสำนวนให้เป็นวลีภาษาไทยที่สอดคล้องตามบริบท
2. การละแปลโดยการหลีกเลี่ยงการแทนที่ความหมายคำสรรพนาม "it" ว่า "มัน" 3. การละแปลโดยการเชื่อมโยงเนื้อความจากประโยคที่กล่าวมาก่อนหน้านี้กับประโยคหลักเข้าด้วยกัน และ
4. การละแปลโดยเน้นเนื้อความในภาษาฉบับแปลมีความกระชับและเข้าใจง่ายขึ้นกลับไม่มีการปรากฏกลวิธีย่อยนี้ในการแปลคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค และ 5. การละแปลโดยไม่มีการปรากฏแปลในภาษาฉบับแปล จากผลการศึกษาจะสะท้อนให้เห็นว่าการละแปลคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยคเป็นกลวิธีการแปลที่ผู้แปลนำมาใช้ในการแปลมากกว่ากลวิธีอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อความของนวนิยายต้นฉบับมีความยาวถึง 375 หน้า ทั้งประกอบด้วยเนื้อเรื่องที่มีการนำเสนอเป็นตอน ๆ ตามลำดับของเค้าโครงเรื่อง ซึ่งแต่ละลำดับของเค้าโครงเรื่องมีการย้อนความไปถึงเรื่องราวในอดีตของตัวละคร และจากต่าง ๆ จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ผู้แปลเลือกใช้กลวิธีนี้มากที่สุด เพื่อให้เนื้อความในภาษาฉบับแปลมีความกระชับ เข้าใจง่ายและไม่เยิ่นเย้อ ส่วนใจความของเนื้อเรื่องยังสมบูรณ์ดังเดิม ซึ่งการเลือกใช้กลวิธีการละแปลนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดทางด้านการแปลของเบเคอร์ (Baker, 1992, p.40) ที่ว่าการละ/ไม่แปล (Translation by Omission) เป็นกลวิธีที่ดูเหมือนว่าค่อนข้างทำให้เนื้อความในภาษาฉบับแปลเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ในแง่ต่าง ๆ แต่ที่จริงแล้วกลวิธีนี้กลับไม่ทำให้การแปลความหมายหรือการแปลคำที่แสดงความรู้สึกในบริบทหายไป เพราะถ้าความหมายนั้นสามารถ สื่อความได้ด้วยความหมายได้เฉพาะตัวหรือคำพูดที่แสดงความรู้สึกเหล่านั้นเอง จึงไม่จำเป็นอะไรที่ต้องแทนที่ความหมายในบริบทให้เกิดความสับสนต่อการอธิบายอันเยิ่นเย้อไปสู่ผู้อ่าน สำหรับกลวิธีการละแปลคำสรรพนาม "it" สิทธา พินิจภูวดล (2542, หน้า178) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการละแปลคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคในเรื่องการแปลประโยค Passive Voice ที่มีโครงสร้าง "It is thought/ assumed/ believed/ claimed/ considered/ said/ reported/ known/ found/ estimated that ..." ซึ่งมาจากประโยค Active Voice เดิมที่ว่า "People think/ assume/ believe/ claim/ consider/ say/ report/ know/ find/ estimate that ..." ซึ่งจะแปลเป็นภาษาไทยได้ว่า "คิดกันว่า คาดกันว่า กล่าวกันว่า เชื่อกันว่า เป็นที่ทราบกันว่า ฯลฯ" ไม่ควรแปลโดยเลียนแบบโครงสร้าง Passive Voice ในภาษาอังกฤษว่า "มันถูกคิดว่า มันถูก เชื่อว่า มันถูกพบว่า ฯลฯ" จากเนื้อความที่แปลออกมาแล้วดูขัดกับลักษณะการแปลในภาษาไทย นอกจากนี้วิชญ์ กอปรสิริพัฒน์ (2549, หน้า 11-13) ได้แสดงความคิดเห็นในหนังสือของตนเองที่มีใจความสอดคล้องกับสิทธา

พินิจจากหลักฐานเรื่องที่ว่า “ลักษณะเฉพาะ ของภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการแปล” เกี่ยวกับการละประธานว่า “ภาษาไทยเป็นภาษาละประธาน (Pro-drop Language) กล่าวคือ ประธานของประโยคนั้นสามารถละ/ไม่แปลได้ แม้ว่าจะกล่าวเป็นครั้งแรก ซึ่งตรงข้ามกับ ภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่เข้มงวดเรื่องประธานและการละประธานต้องเป็นไปตามกฎ ซึ่งใน ภาษาอังกฤษมีประธานอยู่กลุ่มหนึ่งที่เรียกว่า Structural Subject หรือ Dummy Subject ประธาน เหล่านี้ประกอบด้วย it, there, here ที่ใช้เป็นประธานของประโยคที่หาประธานไม่ได้ในภาษาไทย ทั้งนี้ “it” ในภาษาอังกฤษมี 2 ความหมาย คือ “it” ที่เป็นสรรพนามมีความหมายว่า “มัน” เช่น Jikko is my pet dog. It is very playful. และ “it” ที่เป็น Structural Subject ที่ไม่มีความหมาย และห้ามแปลเช่น It rained heavily last night. หรือ It is said that”

ตัวอย่าง การละแปลคำสรรพนาม “it” ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคเพื่อ เชื่อมโยงเนื้อความจากประโยคที่กล่าวมาก่อนหน้านี้นี้กับประโยคหลักเข้าด้วยกัน

Doordarshan, the national TV channel, is going to show a film of Neelima's called The Last Wife this evening. It is one of her famous tragedies and she wants all of us to watch it with her in the drawing room.

ดอร์ดาชานกำลังจะฉายภาพยนตร์ที่เนลิมาแสดงเรื่อง ภรรยาคนสุดท้าย ซึ่งเป็นโศกนาฏกรรมเรื่องหนึ่งที่มีชื่อเสียงของเธอ เธอต้องการให้เราทุกคนดูภาพยนตร์เรื่องนี้กับเธอในห้องรับแขก

ซึ่งเป็นการใช้กลวิธีการแปลคำสรรพนาม “it” ที่เป็นประธานของประโยคเพื่อเชื่อมโยงเนื้อความจากประโยคที่กล่าวมาก่อนหน้านี้นี้กับประโยคหลักเข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นสำนวนที่เข้าใจง่ายและเหมาะสมตามบริบท ในที่นี้ “it” หมายถึง a film of Neelima's called The Last Wife

ตัวอย่าง การละแปลคำสรรพนาม “it” ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคเพื่อปรับสำนวนให้เป็นวลีภาษาไทยที่สอดคล้องตามบริบท

‘The moment they crossed the bridge and came over to our side, we would have been completely exposed. It was essential that we stop them from crossing the bridge. “ตอนนั้นพวกเขายังอยู่อีกฝั่งหนึ่ง ถ้าพวกนั้นข้ามมาฝั่งเราได้ เราก็จบ เราจำเป็นต้องหยุดพวกนั้นไม่ให้ข้ามมาได้”

ใช้กลวิธีการละแปลคำสรรพนาม “it” ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคเพื่อปรับสำนวนให้เป็นวลีภาษาไทยที่สอดคล้องตามบริบทของเนื้อความที่กล่าวถึง ในที่นี้ “it” หมายถึง crossing the bridge of the enemies.

ตัวอย่าง การละแปลคำสรรพนาม “it” ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคเพื่อเน้นเนื้อความในภาษาฉบับแปลมีความกระชับและเข้าใจง่าย

"OK. Here is the question number seven. Who invented the revolver? Was it a) Samuel Colt, b) Bruce Browning, c) Dan Wesson, or d) James Revolver?"

"เออละ นี่คือคำถามข้อที่ 7 ใครคือ ผู้ประดิษฐ์ปืนลูกม่?"

ก) ซามูเอล โคลท์ ข) บรูซ บราวนิง ค) แดน เวสสัน

ง) เจมส์ รีโรวเวอร์"

ใช้กลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคเพื่อเน้นข้อความในภาษาฉบับแปลมีความกระชับและเข้าใจง่าย เนื่องจากข้อความในบริบทนี้เกี่ยวกับการถามและการตอบ ในที่นี้ "it" หมายถึง Who invented the revolver.

ตัวอย่าง การแปลคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค เนื่องจากไม่ปรากฏการแปลคำสรรพนาม "it" ที่เป็นประธานและส่วนอื่น ๆ ของประโยคจนทำให้ไม่มีปรากฏการแปลใดในประโยคหรือวลีนั้น

She reaches the door of the church and uses the metal ring knocker. But the wind is so strong, it drowns out the sound of the knock.

เธอเดินมาถึงประตูโบสถ์และใช้ห่วงเหล็กที่ติดอยู่เคาะประตู

ใช้กลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" ที่เป็นประธานและส่วนอื่น ๆ ของประโยคจนทำให้ไม่มีปรากฏการแปลใดในประโยคหรือวลีนั้น

ในส่วนของการแปลคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคที่ซึ่งปรากฏในนวนิยายต้นแปลเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้านพบมากที่สุดเช่นกัน ซึ่งจากผลการศึกษาที่ได้พบนี้ตรงกันข้ามกับการศึกษาคำสรรพนาม "it" จากนวนิยายแปลเรื่อง แม่โขง ของโสมวรรณ ทองเทียม (2544, หน้า 77-79) ผู้ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" เช่นกัน พบว่ากลวิธีการตัดคำสรรพนาม "it" ที่มีปรากฏการใช้น้อยที่สุดจากจำนวน 4 กลวิธี คือ การแปลตรงตัว การแปลคำสรรพนาม "it" เป็นคำเกี่ยวเนื่องกัน การจัด/เปลี่ยนโครงสร้างประโยคใหม่ และการตัดคำสรรพนาม "it" ทั้ง นอกจากนี้โสมวรรณ ทองเทียมได้อภิปรายผลเกี่ยวกับการแปลจากการศึกษาคำสรรพนาม "it" จากนวนิยายแปลเรื่องแม่โขงของตนในเรื่องการตัดคำสรรพนาม "it" ทั้งโดยไม่แปลว่า วิธีการแปลนี้เป็นการตัดคำแปลของคำสรรพนาม "it" ออกและไม่หาคำมาแทนหรือปรับประโยค เนื่องจากเมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้วจะได้ภาษาที่สละสลวยกว่าและถ้าแปลจะเป็นการถอดมาจากโครงสร้างภาษาอังกฤษแล้วจึงตัดออกการตัดทั้งเช่นนี้ไม่ได้ทำให้เสียหายแต่อย่างใด เช่น การตัดคำสรรพนาม "it" ที่เป็นกรรมของประโยคทั้งเพราะในประโยคภาษาอังกฤษเป็นลักษณะทางไวยากรณ์ที่ประโยคต้องการกรรมมารองรับและมีการกล่าวถึงมาก่อนแล้ว แต่ในภาษาไทยถ้าแปลคำสรรพนาม "it" จะรุงรังเกินไปและไม่เป็นภาษาไทยที่รื่นหู จึงต้องตัดออก อีกหนึ่งเหตุผลที่ผลการศึกษาของผู้วิจัยในครั้งนี้มีความแตกต่างหรือตรงกันข้ามกับผลการศึกษาเรื่องคำสรรพนาม "it" ของโสมวรรณ ทองเทียมอาจเป็นเพราะว่าลักษณะของนวนิยายที่นำมาใช้ในการศึกษาคำสรรพนามครั้งนี้มีความแตกต่างกัน เช่น นวนิยายต้นฉบับของ

ผู้วิจัยเป็นเรื่องราวเค้าโครงชีวิตจริงของชาวอินเดียในสถานการณ์เรื่องปัจจุบันโดยเชื่อมโยงกับ เหตุผล ความเชื่อและวัฒนธรรมเล่าผ่านข้อความภาษาอังกฤษและในนวนิยายฉบับแปลนั้นถูก แปลโดยผู้เขียนชาวไทย แต่ทางตรงกันข้ามนวนิยายเรื่องแม่โขงนั้นเป็นลักษณะเรื่องลึกลับเชิง ประวัติศาสตร์เกี่ยวกับพญานาคของไทยเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เขียนเป็นชาวไทยที่ใช้ ภาษาอังกฤษได้ดีเยี่ยม ส่วนนวนิยายฉบับแปลถูกแปลโดยผู้แปลชาวไทยเช่นกัน ซึ่งจากเหตุผล ความแตกต่างทางด้านลักษณะของนวนิยายทั้งสองนี้จึงอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผลการศึกษา แตกต่างกันนั่นเอง

ตัวอย่าง ละแปลคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคเพื่อหลีกเลี่ยง การแทนที่ความหมายคำสรรพนาม "it" ว่า "มัน"

"I received the national Award for my performance. See that trophy in the centre? I received it from the hands of the President of India."

"ฉันได้รับรางวัลนักแสดงแห่งชาติจากการแสดงเรื่องนี้ จากประธานาธิบดีอินเดียเชียวนะ"

ใช้กลวิธีการละแปลคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคเพื่อหลีกเลี่ยง การแทนที่ความหมายคำสรรพนาม "it" ว่า "มัน" เพราะในการถอดความเป็นสำนวนภาษาไทย ไม่จำเป็นต้องแทนที่ความหมายว่า "มัน" ในทุกครั้งที่ไป ในที่นี้ "it" หมายถึง the trophy

ตัวอย่าง การละแปลคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคเพื่อปรับ สำนวนให้เป็นวลีภาษาไทยที่สอดคล้องตามบริบท

One morning I find her again with a black eye, and a cigarette burn on her arm. I can bear it no longer.

เช้าวันหนึ่งผมพบว่าหน้าตาเธอฟกช้ำดำเขียวอีกครั้ง
แถมด้วยรอยบุหรี่ไหม้บนแขนของเธอ

ผมทนไม่ไหวอีกต่อไปแล้ว

ใช้กลวิธีการละแปลคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคเพื่อปรับ สำนวนให้เป็นวลีภาษาไทยที่สอดคล้องตามบริบทของเนื้อความที่กล่าวถึง ในที่นี้ "it" หมายถึง finding again with a black eye and a cigarette burn on her arm

ตัวอย่าง การละแปลคำสรรพนาม "it" ที่เป็นกรรมและส่วนอื่นๆของประโยคจนทำให้ ไม่มีปรากฏการแปลใดในประโยคหรือวลีนั้น

The temple's priest claimed he saw some Muslim youths lurking near the grounds.

Bas, that was it! The moment the Hindus heard this day went on a rampage.

นักบวชในวิหารอ้างว่า เขาเห็นเด็กมุสลิมบางคนแอบซ่อนอยู่
ในบริเวณนั้น พอพวกฮินดูได้ยินอย่างนั้นแหละก็โมโหมาก

ใช้กลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" ที่เป็นกรรมและส่วนอื่นๆของประโยคจนทำให้
ไม่มีปรากฏการแปลใดในประโยคหรือวลีนั้น

ส่วนกลวิธีที่ปรากฏการใช้รองลงมาสำหรับการแปลคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็น
ประธานของประโยคและคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค คือ กลวิธีการแปล
โดยรักษาความหมาย ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีย่อยดังนี้ การแปลโดยแทนที่ความหมายของ
คำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธาน/กรรมของประโยคภาษาอังกฤษด้วยวลีภาษาไทยและ
การปรับโครงสร้างคำสรรพนาม "it" ใหม่และตัดคำสรรพนาม "it" ออกพบในการแปล
คำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคเท่านั้น ส่วนการปรับโครงสร้างประโยค
คำสรรพนาม "it" ใหม่และไม่ตัดคำสรรพนาม "it" ออกพบในการแปลคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่
เป็นกรรมของประโยคเพียงประโยคเดียวเท่านั้น กลวิธีที่กล่าวมานี้มีความสอดคล้องกับแนวคิด
ของลาร์สัน (Larson, 1984, p.10) พบว่า การแปลโดยยึดความหมาย (Meaning-based
Translation) เป็นการแปลโดยการถ่ายทอดความหมายจากภาษาต้นฉบับไปยังภาษาฉบับแปล
โดยเนื้อความของภาษาต้นฉบับยังคงเดิม (Same Meaning) ซึ่งภาษาฉบับแปลนั้นกลายมาเป็น
ภาษาที่แสดงออกได้ถึงความเป็นธรรมชาติ (Natural Form) แต่ความหมายเดิมที่ยังคงปรากฏอยู่
ในภาษาฉบับแปล นอกจากนี้คำกล่าวของสัญญาวิ สายบัว (2550, หน้า 44) ได้สนับสนุนเกี่ยวกับ
แนวคิดของลาร์สันที่ว่า การแปลเอาความ (Free Translation) เป็นการแปลที่มีความแตกต่างกับ
การแปลตรงตัว (Literal Translation) อยู่หลายเรื่องคือ ในเรื่องของรูปแบบ (Form) ที่ผู้แปลใช้ในการ
การถ่ายทอดเนื้อความทางภาษาอาจจะต่างไปจากภาษาต้นฉบับหรือในเรื่องการเรียงลำดับ
ความคิดอาจไม่เหมือนกันในเรื่องของประโยคหรือโครงสร้างวลีที่กล่าวไว้ในภาษาต้นฉบับ ซึ่งอาจ
มีการปรับหรือเปลี่ยนแปลงได้เมื่อทำการแปล จากนั้นถ่ายทอดลงสู่โครงสร้างในภาษาฉบับแปล
ด้วยถ้อยคำที่มีความสละสลวย และไม่เกิดการติดขัดหรือสะดุดของเนื้อความ สำหรับจุดมุ่งหมาย
ที่สำคัญที่สุดของการแปลคือ เพื่อให้งานแปลนั้นสามารถทำหน้าที่สื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง
และสมบูรณ์นั่นเอง จากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทำการสอนทางด้านการแปลที่กล่าวมานี้
อาจเป็นส่วนหนึ่งของการผสมผสานแนวคิดสู่กระบวนการแปลของผู้แปลที่ได้นำมาใช้ในการแปล
นวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire สำนวนิยายฉบับแปลเรื่อง เกมชีวิต พิฆิต 1,000 ล้าน
ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของโสมวรรณ ทองเนียม (2544, หน้า 70) เกี่ยวกับเรื่องการจัด/เปลี่ยน
โครงสร้างประโยคใหม่และตัดคำสรรพนาม "it" ออกในงานวิจัยของตนเองที่ว่า วิธีการนี้เป็นการ
ปรับเรียงคำในประโยคที่มีคำสรรพนาม "it" ที่ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยค เพื่อให้
เป็นภาษาไทยที่ถูกต้องโดยจะต้องตีความหรือสลับตำแหน่งของคำหรือกลุ่มคำแล้วจึงแปลออก
มาให้ตรงตัวก่อน จากนั้นจึงเรียงใหม่ให้เป็นภาษาตามความเหมาะสมของแต่ละประโยคและตัด
คำสรรพนาม "it" ออกเพราะจะสามารถนำกลุ่มคำหรือวลีในประโยคมาปรับใช้เป็นคำนามแทนได้
ซึ่งถือว่าเป็นเทคนิคของกลวิธีการแปลอีกวิธีหนึ่ง

ตัวอย่าง การแปลรักษาความหมายคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคด้วยวลีในภาษาไทย

The porter had been hired by me and the suite case on his head belongs to me. It contains a few clothes, some old toys, a bunch of Australian Geographic magazines and an electronic game for Salim.

คนแบกกระเป๋าคนนี้ ผมเป็นคนจ้างมาเองและกระเป๋าสตางค์หรือนั่นก็เป็นของผม กระเป๋านั้นมีเสื้อผ้าอยู่ 2-3 ชุด ของเล่นเก่าๆ นิตยสารออสเตรเลียจีโอกราฟิกอีกปึกหนึ่งและเกมกดสำหรับซาลิม

เป็นกลวิธีการแปลรักษาความหมายโดยแทนที่ความหมายของคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคภาษาอังกฤษด้วยวลีในภาษาไทยเป็นคำว่า "กระเป๋านั้น" โดยวลีนี้มีหน้าที่เป็นกลุ่มคำที่อ้างถึงคำว่า "it" ในตำแหน่งประธานของประโยค ซึ่งพิจารณาจากบริบทว่า คำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่แทนที่คำนามใดในประโยค จากนั้นผู้แปลจึงถอดความคำนามนั้นให้เหมาะสมตามบริบท ในที่นี้ "it" หมายถึง the suite case

ตัวอย่าง การแปลรักษาความหมายคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค โดยการปรับโครงสร้างคำสรรพนาม "it" ใหม่และตัดคำสรรพนาม "it" ออก

I let out a piercing scream that shatters the silence of the night like a bullet. It wake up the boys sleeping peacefully in the dormitories; it wakes up the cook, snoring in the kitchen; it wakes up the warden in the bedroom; it even wakes up the stray dogs, which begin to bark madly.

ผมกรีดเสียงร้องแหลมเหมือนเสียงกระสุนทำลายความเงียบสงบยามค่ำคืน ทำให้เด็กชายทั้งหลายที่หลับอย่างสงบในนอนอนตื่น ทำให้คนครัวที่กรนอยู่ในครัวตื่น ทำให้ผู้ดูแลที่นอนอยู่ในห้องนอนตื่น แม้แต่สุนัขจรจัดก็ยังตื่นขึ้นมาและเหอนอย่างบ้าคลั่ง

ใช้กลวิธีการแปลรักษาความหมายของคำสรรพนาม "it" โดยการปรับโครงสร้างภาษาไทยใหม่และตัดคำสรรพนาม "it" ออก ซึ่งเป็นการปรับกรรมให้เป็นประธานของประโยคตามนิยมของภาษาไทยที่เน้นสิ่งใดมักเน้นสิ่งนั้นเป็นประธาน ในที่นี้ "it" หมายถึง the stray dogs

ตัวอย่าง การแปลรักษาความหมายคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค โดยการปรับโครงสร้างคำสรรพนาม "it" ใหม่และไม่ตัดคำสรรพนาม "it" ออก

'Another man opened a can of petrol and started sprinkling it inside the bus. I used to love the smell of

petrol, but sine that day I associate it with burning flesh.'

“ชายอีกคนหนึ่งเปิดกระป๋องน้ำมันแล้วเริ่มราดไปทั่วรถ

ฉันเคยชอบกลิ่นน้ำมัน แต่นับแต่นั้นมันทำให้

ฉันนึกถึงเนื้อไหม้”

ใช้กลวิธีการแปลรักษาความหมายของคำสรรพนาม “it” โดยปรับโครงสร้างภาษาไทยใหม่และไม่ตัดคำสรรพนาม “it” ออก ซึ่งเป็นการปรับกรรมให้เป็นประธานของประโยคตามนิยมของภาษาไทยที่เน้นสิ่งใดมักเน้นสิ่งนั้นเป็นประธาน ในที่นี้ “it” หมายถึง the smell of petrol

กลวิธีในลำดับต่อมาของคำสรรพนาม “it” ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคและคำสรรพนาม “it” ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคคือ กลวิธีการแปลโดยรักษารูปแบบ ซึ่งเป็นกลวิธีที่ได้ดัดแปลงมาจากแนวคิดทางด้านการแปลของลาร์สัน (Larson, 1984, p.10) ในเรื่องการแปลโดยการยึดรูปแบบ (Form-based Translation) หรือการแปลตรงตัวตามอักษร (Literal Translation) ซึ่งลาร์สันกล่าวว่า การแปลในลักษณะเช่นนี้จะมีประโยชน์ต่อบุคคลที่กำลังศึกษาในเรื่องของโครงสร้างของเนื้อความในภาษาต้นฉบับ แต่บางครั้งการแปลตรงตัวตามตัวอักษรนี้อาจไม่สื่อถึงเนื้อความของภาษาต้นฉบับได้ เพราะอาจไม่มีกลุ่มคำกำหนดไว้สำหรับให้ความช่วยเหลือผู้อ่านในภาษาฉบับแปล ซึ่งอาจทำให้เนื้อความในภาษาฉบับแปลไม่เป็นธรรมชาติทางภาษา ยากที่จะเข้าใจหรือทำให้ไม่มีความหมายหรือเกิดการตีความหมายได้ในภาษาฉบับแปล ในทำนองเดียวกันสัญญาวิ สายบัว (2550, หน้า 43) ได้กล่าวถึง เรื่องการแปลแบบตรงตัว (Literal Translation) ว่า เป็นการแปลที่พยายามรักษารูปแบบของการเสนอความคิด (Form) ของภาษาต้นฉบับไว้ในภาษาฉบับแปลให้ได้มากที่สุดในเรื่องเกี่ยวกับคำ ระเบียบวิธีการเรียงคำ ระเบียบวิธีการจัดกลุ่มความหมายเข้าเป็นประโยคและการเรียงประโยคเข้าเป็นข้อความตามเป็นลำดับ และรวมไปถึงการใช้เครื่องหมายวรรคตอนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของวิจัยของปิยะดา โล (2551) ได้ศึกษากลวิธีการแปลสำนวนและกริยาวลีภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในบทภาพยนตร์การ์ตูนและพบว่า กลวิธีการแปลตรงตัวเป็นกลวิธีที่มีปรากฏการใช้มากที่สุดในการศึกษาทั้งในการแปลสำนวนและกริยาวลีภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษในบทภาพยนตร์การ์ตูน เนื่องจากผู้แปลมีความจำเป็นต้องตรวจสอบความหมายของสำนวนและกริยาวลีในพจนานุกรมสำนวนและกริยาวลีภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและตำราวิชาการเกี่ยวกับสำนวนและกริยาวลีภาษาอังกฤษก่อนทำการแปล ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของดวงตา สุกผล (2541, หน้า 7 อ้างถึงใน ปิยะดา โล, 2551, หน้า 51) พบว่า เป็นสิ่งที่จำเป็นและควรกระทำ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ความหมายที่ถูกต้องตรงตามต้นฉบับจึงจะทำให้บทแปลยังคงรักษาความหมายเดิมของสำนวนและกริยาวลีนั้นไว้และไม่เกิดความผิดพลาดในการสื่อสาร โดยผู้แปลต้องใช้ความพินิจพิเคราะห์ในการเลือกใช้คำและผูกประโยคให้มีสำนวนเป็นไทยถูกต้องสละสลวย สำหรับการศึกษารั้งนี้การแปลคำสรรพนาม “it” ว่า “มัน” ถูกจัดอยู่ในกลวิธีการแปลโดยรักษารูปแบบ เพราะเป็นการรักษารูปแบบโครงสร้างในด้านของความหมายที่ตรงตามความหมายที่แท้จริงของภาษาฉบับแปล โดยผู้แปลอาจมีจุดประสงค์เพื่อเน้นถึงความหมายของคำสรรพนาม “it” ว่า “มัน” ตามสำนวนหรือโครงสร้างของรูปประโยค แต่ในบางเนื้อความในภาษาฉบับแปล เมื่อผู้แปลทำ

การแปลออกมาแล้ว ทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสนว่าคำว่า “มัน” นั้นหมายความว่าสิ่งใด ดังนั้นการศึกษาริบทแวดล้อมของเนื้อความที่อ่านจึงเป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความได้มากยิ่งขึ้นโดยไม่ต้องกังวลในเรื่องคำศัพท์ที่ไม่ทราบหรือเข้าใจในด้านความหมายของเนื้อความในภาษาต้นฉบับ

ตัวอย่าง การแปลรักษารูปแบบคำสรรพนาม “it” ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค โดยแปลตรงตามความหมายว่า “มัน” เมื่อคำสรรพนาม “it” เป็นประธานในประโยคภาษาอังกฤษ

“Before we knew it, mortars were exploding to our left and right. It was pitch dark and I could not see a thing. A grenade was launched at our bunker, but we were able to scramble out before it exploded”.

“ก่อนที่จะเรารู้ตัว ปืนครกก็ยิงมาที่เราทั้งซ้ายและขวา มันมืดสนิทจนฉันมองไม่เห็นอะไรเลย ลูกปืนถูกโยนเข้ามาในหลุมเพลาะของเรา แต่เราสามารถตะกายออกมาได้ก่อนที่มันจะระเบิด”

เป็นการใช้กลวิธีการแปลตรงตามความหมายว่า “มัน” เมื่อคำสรรพนาม “it” เป็นประธานอยู่ในประโยคภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้แปลต้องการเน้นถึงเนื้อความสำคัญของสำนวนตามรูปแบบประโยค ในที่นี้ “it” หมายถึง the bunker

ตัวอย่าง การแปลรักษารูปแบบคำสรรพนาม “it” ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค โดยแปลตรงตามความหมายคำสรรพนาม “it” ว่า “มัน” เมื่อคำสรรพนาม “it” เป็นกรรมอยู่ในประโยคภาษาอังกฤษ

We saw this fantasy world, but we never got carried away by it.

แม้ว่าเราจะดูภาพยนตร์เหล่านี้ แต่เราไม่หลงไปกับมันด้วย

ใช้กลวิธีการแปลตรงตามความหมายว่า “มัน” เมื่อคำสรรพนาม “it” เป็นกรรมอยู่ในประโยคภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้แปลต้องการเน้นถึงเนื้อความสำคัญของสำนวนตามรูปแบบประโยค ในที่นี้ “it” หมายถึง the fantasy world movie

ส่วนกลวิธีที่ปรากฏการใช้บ่อยที่สุดสำหรับการแปลคำสรรพนาม “it” ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยค คือ การแปลคำสรรพนาม “it” เป็นคำเกี่ยวเนื่องกัน ซึ่งเป็นกลวิธีที่ดัดแปลงมาจากการแปลโดยการถอดความโดยใช้คำที่เกี่ยวข้องกัน (Translation by paraphrase using related word) ตามกลวิธีการแปลของเบเคอร์ (Baker, 1992, p.40) ผู้ที่กล่าวว่า กลวิธีนี้มีแนวโน้มว่าจะถูกนำมาใช้เมื่อผู้แปลไม่สามารถสรรหาคำมาแทนที่ความหมายได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อความของภาษาฉบับแปล จึงเกิดการอ้างอิงเพื่อหาความสัมพันธ์ของคำนั้น ๆ โดยอาจมีการปรับใช้กลุ่มคำที่มีความหมายที่เหมาะสมตามบริบท เพื่อให้เนื้อความของภาษาฉบับแปลมีความสมบูรณ์และเหมาะสมตามบริบท จากผลการศึกษาในครั้งนี้

ความสอดคล้องกับการศึกษาการแปลคำสรรพนาม “it” ของ โสมวรรณ ทองเนียม (2544, หน้า 62) ผู้ที่แสดงความคิดเห็นในงานวิจัยของตนในเรื่องการแปลโดยใช้คำอ้างอิงเชิงตีความ โดยเกี่ยวเนื่องกับบริบทว่า เป็นวิธีการใช้เพื่อแทนที่คำสรรพนาม “it” แทนคำนามที่มีลักษณะเป็นกลุ่มที่มากกว่าหนึ่งคำขึ้นไปหรือเป็นประโยค การใช้วิธีการตีความกลุ่มคำนามหรือประโยคนั้น เป็นคำนามสั้น ๆ ขึ้นใหม่ที่เกี่ยวข้องกับบริบทเดิม เพื่อจะได้ไม่ต้องแปลทั้งหมดและจะได้คำนามสั้น ๆ ที่เก็บใจความครบ สำหรับการศึกษาของผู้วิจัยในครั้งนี้นพบว่า กลวิธีประเภทนี้มีการปรากฏใช้ในจำนวนไม่มาก ซึ่งอาจเป็นเพราะเค้าโครงเรื่องของนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire มีลักษณะเป็นเรื่องเล่าจากประสบการณ์ชีวิตของตัวละครชาวอินเดียในรูปแบบการดำรงชีวิตปัจจุบัน จึงทำให้การนำเสนอเนื้อความไม่จำเป็นต้องมีการตีความหรือหาความสัมพันธ์ของคำใกล้เคียงมาช่วยในการถ่ายทอดความหมายอันเป็นปัจจัยหนึ่งในการแปลซึ่งตรงกันข้ามกับผลการศึกษาของวิมลมาลย์ แก้ววิมล (2551) ในเรื่องกลวิธีในการแปลคำศัพท์และสำนวนที่ใช้เรียกและบรรยายประเพณีไทยอันไม่มีคำเทียบเคียงในวัฒนธรรมของภาษาแปล กรณีศึกษานวนิยายเรื่อง “สี่แผ่นดิน” จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ประเพณี ส่วนบุคคล ส่วนรัฐบาล และส่วนชุมชน ผลการศึกษาพบว่า กลวิธีในการแปลโดยถอดความด้วยการใช้ถ้อยคำเพิ่มคำที่มีความสัมพันธ์กันหรือใช้สำนวนในภาษาฉบับแปลที่เกี่ยวข้องกับภาษาต้นฉบับปรากฏการใช้มากเป็นอันดับสองของแต่ละหัวข้อของการศึกษา ทั้งนี้เป็นผลมาจากนวนิยายที่นำมาใช้ในการศึกษานี้มีลักษณะการบรรยายเรื่องผ่านขนบธรรมเนียม ประเพณี ตลอดจนราชพิธีของไทยในอดีต ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของวัฒนธรรมไทย เมื่อทำการแปลไปยังภาษาฉบับแปลแล้วจึงนำเอากลวิธีนี้มาช่วยเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับมากที่สุด ซึ่งตรงกับคำกล่าวของสุนีย์ สินธุเดชะ (2543, หน้า 2) ที่ว่า การใช้ภาษาไทยนั้นมีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องมีความระมัดระวังในการเลือกใช้คำให้ถูกต้องเหมาะสมต่อระดับของการสื่อสาร ควรรู้จักเลือกใช้คำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน และรู้จักใช้คำที่ทำให้มองเห็นภาพหรือความรู้สึกชัดเจนขึ้นให้เหมาะสมตามบริบทนั้น

ตัวอย่าง การแปลคำสรรพนาม “it” ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค โดยแปลคำสรรพนาม “it” เป็นคำที่เกี่ยวข้องเนื่องโดยการใช้อ้างอิงเชิงตีความเกี่ยวเนื่องตามบริบท

“Something thin and slippery crawled over my back.

It felt like a snake. I had desperate urge to shake it off but fear of alerting the enemy made me close my eyes and hope that it would bite me.”

“แต่แล้วฉันรู้สึกว่ามีอะไรบางอย่างเลื้อยๆ กำลังเคลื่อนอยู่

บนหลังของฉัน สัญชาติญาณกระซิบบอกฉันว่า

สิ่งนี้น่าจะเป็นงู ฉันกำลังถูกต้องให้จันทุม ใจฉันอยากจะเอา
เจ้างูเวรตะไลตัวนี้ออกไปจากหลังทันที แต่ก็กลัวว่าจะทำให้
ศัตรูรู้ตัว ฉันจึงปิดตาลงและภาวนาไม่ให้มันกัดฉัน”

เป็นกลวิธีการแปลโดยใช้คำอ้างอิงตีความโดยเกี่ยวเนื่องตามบริบท ผู้แปลถอดความคำสรรพนาม “it” ว่า “สิ่งนี้” แทนคำว่า “มัน” ซึ่งเป็นการตีความโดยที่ในภาษาต้นฉบับไม่มีการกล่าวถึงคำนามใด ๆ มาก่อนอย่างชัดเจน แต่ผู้แปลใช้การตีความโดยวิเคราะห์จากเนื้อความตามบริบท ในที่นี้คำว่า “ซองเงิน” ตีความจาก a snake

ตัวอย่าง การแปลคำสรรพนาม “it” ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคโดยแปลเป็นคำที่เกี่ยวข้องโดยการใช้คำอ้างอิงเชิงตีความเกี่ยวเนื่องตามบริบท

I slowly insert my fingers into the wristband of my pants and pull out the manila envelope, sticky with sweat and smelling of humiliation. The dacoit grabs it from my hand and he opens it.

ผมค่อย ๆ เอาจมสอดเข้าไปในกางเกงในและดึงซองป่านมะนิลาที่เหนียวเหนอะเพราะเหงื่อออกมา ผมรู้สึกอับอายสุด ๆ
โจรฉวยซองเงินไปจากมือผมแล้วเปิดออก

เป็นกลวิธีการแปลโดยใช้คำอ้างอิงตีความโดยเกี่ยวเนื่องตามบริบท ผู้แปลถอดความคำสรรพนาม “it” ว่า “ซองเงิน” แทนคำว่า “มัน” ซึ่งเป็นการตีความโดยที่ในภาษาต้นฉบับไม่มีการกล่าวถึงคำนามใด ๆ มาก่อนอย่างชัดเจน แต่ผู้แปลใช้การตีความโดยวิเคราะห์จากเนื้อความตามบริบท ในที่นี้คำว่า “ซองเงิน” ตีความจาก the manila envelope

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไป

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยได้ทำศึกษากลวิธีการแปลคำสรรพนาม “it” ตามบริบทที่ปรากฏในนวนิยายฉบับแปลเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้าน ซึ่งเป็นนวนิยายแปลสำหรับบุคคลทั่วไป โดยเป็นการศึกษาเฉพาะคำสรรพนาม “it” เพียงตัวเดียวเท่านั้น ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า นอกจากการศึกษาคำสรรพนาม “it” จากนวนิยายแปลสำหรับบุคคลทั่วไปแล้ว การศึกษากลวิธีการแปลคำสรรพนาม “it” จากนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนนั้นมีความน่าสนใจเช่นกันในเรื่องการใช้กลวิธีแทนที่ความหมายของคำสรรพนาม “it” อย่างไรให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องของนวนิยายวัยของผู้อ่าน และรวมถึงความเข้าใจสำหรับผู้อ่านที่เป็นเยาวชน ในท้ายสุดนี้ผู้วิจัยหวังว่า จากผลการศึกษาครั้งนี้ที่ได้เสนอมาในข้างต้นทั้งหมดจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจในด้านการแปล และสามารถนำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งมีส่วนช่วยสร้างหรือพัฒนาผลงานทางด้านการแปลให้มีคุณภาพได้มากยิ่งขึ้นต่อไป

สรุปท้ายบท

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นพอสรุปได้ว่า

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบคำถามงานวิจัยได้ดังนี้

1. รูปแบบคำสรรพนาม “it” ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค พบว่า “it + verb + noun” คิดเป็นร้อยละ 64.67 รูปแบบ “it + verb + clause” คิดเป็นร้อยละ 16.51 รูปแบบ

อันดับที่สาม คือ "it + verb + noun + clause" คิดเป็นร้อยละ 8.71 รูปแบบอันดับที่สี่ คือ "it + verb + adjective + clause" คิดเป็นร้อยละ 5.96 อันดับที่ห้า คือ "it + verb + to + noun + clause" คิดเป็นร้อยละ 2.29 อันดับที่หก คือ "it + verb + adjective + preposition/adverb" คิดเป็นร้อยละ 0.91 ส่วนรูปแบบ "it + verb + adjective" และ "it + verb + to + noun + clause" คิดเป็นร้อยละ 0.45

2. รูปแบบคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค พบว่า "subject + verb + it" คิดเป็นร้อยละ 34.86 รูปแบบ "subject + verb + it + preposition /adverb" คิดเป็นร้อยละ 24.31 รูปแบบอันดับที่สาม คือ "subject + verb + preposition + it" คิดเป็นร้อยละ 16.05 รูปแบบอันดับสี่ คือ "subject + verb + it + adjective/adverb" คิดเป็นร้อยละ 13.76 อันดับที่ห้า คือ "subject + verb + it + to + noun" คิดเป็นร้อยละ 6.88 อันดับที่หก คือ "subject + verb + it + noun" คิดเป็นร้อยละ 2.75 อันดับที่เจ็ดคือ "subject + verb + it + adjective + clause" คิดเป็นร้อยละ 0.91 ส่วนรูปแบบ "subject + verb + it + clause" คิดเป็นร้อยละ 0.45

3. กลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" ตามบริบททำหน้าที่เป็นประธานของประโยคที่ปรากฏในนวนิยายภาษาฉบับแปลเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้านพบว่า การละเลยเป็นกลวิธีการแปลที่ใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.72 ส่วนกลวิธีที่ใช้รองลงมา คือ การแปลโดยรักษาความหมาย และการแปลโดยรักษารูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 17.88 และร้อยละ 9.17 ตามลำดับ ส่วนกลวิธีการแปลที่ปรากฏการใช้น้อยที่สุดได้แก่ การแปลคำสรรพนาม "it" เป็นคำที่เกี่ยวข้องเนื่องกัน คิดเป็นร้อยละ 3.21

4. กลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it"ตามบริบททำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคที่ปรากฏในนวนิยายภาษาฉบับแปลเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้านพบว่า การละเลยเป็นกลวิธีการแปลที่ใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.88 ส่วนกลวิธีที่ใช้รองลงมา คือ การแปลโดยรักษาความหมาย และการแปลโดยรักษารูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 27.98 และร้อยละ 12.84 ตามลำดับ ส่วนกลวิธีการแปลที่ปรากฏการใช้น้อยที่สุดได้แก่ การแปลคำสรรพนาม "it" เป็นคำที่เกี่ยวข้องเนื่องกัน คิดเป็นร้อยละ 2.29

อภิปรายผลการวิจัย เพื่อดังนั้นสามารถตอบคำถามงานวิจัยได้ดังนี้

รูปแบบคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง Slumdog Millionaire พบว่า รูปแบบ "it + verb + noun", "it + verb + clause", "it + verb + noun + clause" และ "it + verb + adjective + clause" จะเห็นได้ว่า รูปแบบที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นการเรียงรูปแบบตามลำดับการปรากฏการใช้ โดยในที่นี้คำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคลักษณะของแต่ละรูปแบบทั้งหมดที่กล่าวมานั้นถูกจัดว่าเป็นการเขียนประโยคภาษาอังกฤษตามโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของอบรม สนิบาล (2540, หน้า 27-32) เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานของประโยคที่ว่า โครงสร้างพื้นฐานของประโยค (Sentence) ที่นั้นประกอบด้วย Subject (S) + Verb (V) + Object (O) โดย Subject (ประธาน) คือ ผู้แสดง กริยาในประโยค Verb (กริยา)คือ สิ่งที่ได้กระทำแล้ว/กำลังกระทำ/จะกระทำในอนาคต และ Object (กรรม) คือ ผู้ที่ถูกกระทำ ส่วนในเรื่องความถี่ของการปรากฏของแต่ละรูปแบบ

คำสรรพนาม "it" ถือว่าเป็นกลวิธีการเขียนเฉพาะตัวที่ขึ้นอยู่กับลีลาการนำเสนอเรื่องราวผ่านข้อความของผู้เขียนในภาษาต้นฉบับเอง ส่วนทางด้านรูปแบบที่จัดว่าไม่ปรากฏการใช้มากนักที่ปรากฏในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire คือ "it + verb + to + noun", "it + verb + adjective + preposition/adverb", "it + verb + adjective" และ "it + verb + to + noun + clause" จากลักษณะโครงสร้างของรูปแบบที่กล่าวมานี้ไม่ถือว่าผิดโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอย่างใด ซึ่งอริญญา งามวงศ์ (2553, หน้า 27) แสดงความคิดเห็นว่า ส่วนประกอบของประโยคมักจะประกอบไปด้วยประธาน กริยา กรรม(ตรง) ส่วนเติมเต็มของคำ กริยาวิเศษณ์ แต่ถึงแม้การเขียนประโยคในบางครั้งอาจมีส่วนประกอบไม่ครบสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยต้องมีประธานและกริยาไว้เป็นหลัก

ผลการสรุปการวิเคราะห์รูปแบบคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง Slumdog Millionaire พบว่า "subject + verb + it", "subject + verb + it + preposition /adverb", "subject + verb + preposition + it" และ "subject + verb + it + adjective /adverb" จากผลการศึกษาพบว่า รูปแบบเหล่านี้มีปรากฏการใช้จำนวนมากในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire ซึ่งมีลักษณะการใช้โครงสร้างประโยคพื้นฐานเช่นเดียวกับผลการวิเคราะห์รูปแบบคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ที่ซึ่งประกอบด้วย Subject (S) + Verb (V) + Object (O) ในที่นี้คำสรรพนาม "it ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค จากคำกล่าวของอบรม สนิทนิล (2540) ในเรื่องส่วนประกอบของโครงสร้างพื้นฐานประโยค (Sentence) เกี่ยวกับกรรมที่ว่า คำที่ทำหน้าที่เป็นกรรมได้ คือ Noun, Pronoun, Adjective, Infinitive, Gerund, Phrase, และ clause ส่วนรูปแบบที่ถูกจัดว่าไม่ปรากฏการพบมากนักของคำสรรพนาม "it" ที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคในนวนิยายต้นฉบับ คือ "subject + verb + it + to + noun", "subject + verb + it + noun", "subject + verb + it + adjective + clause" และ "subject + verb + it + clause" ซึ่งรูปแบบในลักษณะเหล่านี้ถือว่าการเขียนที่มีโครงสร้างประโยคพื้นฐานที่ถูกต้องเหมือนดังเช่นรูปแบบต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาก่อนข้างต้น จากการผลการศึกษาที่แสดงถึงจำนวนการปรากฏพบไม่มาก อาจเป็นเพราะกลวิธีการเขียนนำเสนอเรื่องราวผ่านข้อความของผู้เขียนอีกเช่นกันที่ไม่ได้มีการเจาะจงหรือหลีกเลี่ยงการเขียนในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนั้นถือว่าการเขียนตามธรรมชาติที่ผู้เขียนแสดงให้เห็นถึงเทคนิคหรือลีลาการเขียนบรรยายหรือนำเสนอเนื้อความ

สรุปผลการวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" ตามบริบททำหน้าที่เป็นประธานของประโยคที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้าน จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยคปรากฏผลการใช้กลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" มีจำนวนครั้งปรากฏเท่าเทียมกันกล่าว คือ การละแปล การแปลรักษาความหมาย การแปลรักษารูปแบบและการแปลคำสรรพนาม "it" เป็นคำที่เกี่ยวข้องกัน (ตามลำดับการปรากฏ) อภิปรายสรุปผลได้ดังนี้

1. การละแปลโดยการปรับสำนวนให้เป็นวลีภาษาไทยที่สอดคล้องตามบริบท
 2. การละแปลโดยการหลีกเลี่ยงการแทนที่ความหมายคำสรรพนาม "it" ว่า "มัน" 3. การละแปลโดยการเชื่อมโยงเนื้อความจากประโยคที่กล่าวมาก่อนหน้านี้นี้กับประโยคหลักเข้าด้วยกัน และ 4. การละแปลโดยเน้นเนื้อความในภาษาฉบับแปลมีความกระชับและเข้าใจง่ายขึ้นกลับไม่มีการปรากฏกลวิธีย่อในในการแปลคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค และ 5. การละแปลโดยไม่มีการปรากฏแปลในภาษาฉบับแปล จากผลการศึกษาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการละแปลคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยคเป็นกลวิธีการแปลที่ผู้แปลนำมาใช้ในการแปลมากกว่ากลวิธีอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องจากเนื้อความของนวนิยายต้นฉบับมีความยาวถึง 375 หน้า ทั้งประกอบด้วยเนื้อเรื่องที่มีการนำเสนอเป็นตอน ๆ ตามลำดับของเค้าโครงเรื่อง ซึ่งแต่ละลำดับของเค้าโครงเรื่องมีการย้อนความไปถึงเรื่องราวในอดีตของตัวละครและฉากต่าง ๆ จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ผู้แปลเลือกใช้กลวิธีนี้มากที่สุด เพื่อให้เนื้อความในภาษาฉบับแปลมีความกระชับ เข้าใจง่ายและไม่เยิ่นเย้อ ส่วนใจความของเนื้อเรื่องยังสมบูรณ์ดังเดิม ซึ่งการเลือกใช้กลวิธีการแปลนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดทางด้านการแปลของเบเกอร์ (Baker, 1992: 40) ที่ว่าการละ/ไม่แปล (Translation by omission) เป็นกลวิธีที่ดูเหมือนว่าค่อนข้างทำให้เนื้อความในภาษาฉบับแปลเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ในแง่ต่าง ๆ แต่แท้ที่จริงแล้วกลวิธีนี้กลับไม่ทำให้การแปลความหมายหรือการแปลคำที่แสดงความรู้สึกในบริบทหายไป เพราะถ้าความหมายนั้นสามารถ สื่อความได้ด้วยคำที่มีความหมายได้เฉพาะตัวหรือคำพูดที่แสดงความรู้สึกเหล่านั้นเอง จึงไม่จำเป็นอะไรที่ต้องแทนที่ความหมายในบริบทให้เกิดความสับสนต่อการอธิบายอันเยิ่นเย้อไปสู่ผู้อ่าน ในส่วนของกรละแปลคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคที่ซึ่งปรากฏในนวนิยายต้นแปลเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้านพบมากที่สุดเช่นกัน ซึ่งจากผลการศึกษาที่ได้พบนี้มีความตรงข้ามกับการศึกษาคำสรรพนาม "it" จากนวนิยายแปลเรื่อง แม่โขง ของโสมวรรณ ทองเทียม (2544, หน้า 77-79) ผู้ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" เช่นกัน ในเรื่องลักษณะของนวนิยายที่นำมาใช้ในการศึกษานั้นมีความแตกต่างกัน คือ นวนิยายต้นฉบับของ ผู้วิจัยเป็นเรื่องราวเค้าโครงชีวิตจริงของชาวอินเดียในสถานการณ์เรื่องปัจจุบันโดยเชื่อมโยงกับเหตุผล ความเชื่อและวัฒนธรรมเล่าผ่านข้อความภาษาอังกฤษและในนวนิยายฉบับแปลนั้นถูกแปลโดยผู้เขียนชาวไทย แต่ทางตรงกันข้าม นวนิยายเรื่องแม่โขงนั้นเป็นลักษณะเรื่องลึกลับเชิง ประวัติศาสตร์เกี่ยวกับพญานาคของไทยเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เขียนเป็นชาวไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเยี่ยม ส่วนนวนิยายฉบับแปลถูกแปลโดยผู้แปลชาวไทยเช่นกัน

ส่วนกลวิธีที่ปรากฏการใช้รองลงมาสำหรับการแปลคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคและคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค คือ กลวิธีการแปลโดยรักษาความหมาย ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีย่อยดังนี้ การแปลโดยแทนที่ความหมายของคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน/กรรมของประโยคภาษาอังกฤษด้วยวลีภาษาไทย และการปรับโครงสร้างคำสรรพนาม "it" ใหม่และตัดคำสรรพนาม "it" ออกพบในการแปลคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคเท่านั้น ส่วนการปรับโครงสร้างประโยค

คำสรรพนาม “it” ใหม่และไม่ตัดคำสรรพนาม “it” ออกพบในการแปลคำสรรพนาม “it” ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคเพียงประโยคเดียวเท่านั้น กลวิธีที่กล่าวมานี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของลาร์สัน (Larson, 1984, p.10) ที่ว่า การแปลโดยยึดความหมาย (Meaning-based Translation) เป็นการแปลโดยการถ่ายทอดความหมายจากภาษาต้นฉบับไปยังภาษาฉบับแปลโดยเนื้อความของภาษาต้นฉบับยังคงเดิม (Same Meaning) ซึ่งภาษาฉบับแปลนั้นกลายมาเป็นภาษาที่แสดงออกได้ถึงความเป็นธรรมชาติ (Natural Form) แต่ความหมายเดิมที่ยังคงปรากฏอยู่ในภาษาฉบับแปล

กลวิธีในลำดับต่อมาของคำสรรพนาม “it” ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคและคำสรรพนาม “it” ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคคือ กลวิธีการแปลโดยรักษารูปแบบ ซึ่งเป็นกลวิธีที่ได้ดัดแปลงมาจากแนวคิดทางด้านการแปลของลาร์สัน (Larson, 1984, p.10) ในเรื่องการแปลโดยการยึดรูปแบบ (Form-based Translation) หรือการแปลตรงตัวตามอักษร (Literal Translation) ซึ่งลาร์สันกล่าวว่า การแปลในลักษณะเช่นนี้จะมีประโยชน์ต่อบุคคลที่กำลังศึกษาในเรื่องของโครงสร้างของเนื้อความในภาษาต้นฉบับ แต่บางครั้งการแปลตรงตัวตามตัวอักษรนี้อาจไม่สื่อถึงเนื้อความของภาษาต้นฉบับได้ เพราะอาจไม่มีกลุ่มคำกำหนดไว้สำหรับให้ความช่วยเหลือผู้อ่านในภาษาฉบับแปล ซึ่งอาจทำให้อรรถาธิบายในภาษาฉบับแปลไม่เป็นธรรมชาติทางภาษา ยกยวที่จะเข้าใจหรือทำให้ไม่มีความหมายหรือเกิดการผิดความหมายได้ในภาษาฉบับแปล

ส่วนกลวิธีที่ปรากฏการใช้น้อยที่สุดสำหรับกรแปลคำสรรพนาม “it” ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยค คือ การแปลคำสรรพนาม “it” เป็นคำเกี่ยวเนื่องกัน ซึ่งเป็นกลวิธีที่ดัดแปลงมาจากการแปลโดยการถอดความโดยใช้คำที่เกี่ยวข้องกัน (Translation by paraphrase using related word) ตามกลวิธีการแปลของเบเกอร์ (Baker, 1992, p.40) ผู้ที่กล่าวว่า กลวิธีนี้มีแนวโน้มว่าจะถูกนำมาใช้เมื่อผู้แปลไม่สามารถสรรหาคำมาแทนที่ความหมายได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อความของภาษาฉบับแปล จึงเกิดการอ้างอิงเพื่อหาความสัมพันธ์ของคำนั้น ๆ โดยอาจมีการปรับใช้กลุ่มคำที่มีความหมายที่เหมาะสมตามบริบท เพื่อให้เนื้อความของภาษาฉบับแปลมีความสมบูรณ์และเหมาะสมตามบริบท จากผลการศึกษาในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับการศึกษาการแปลคำสรรพนาม “it” ของ โสภวรรณ ทองเนียม (2544, หน้า 62) ผู้ที่แสดงความคิดเห็นในงานวิจัยของตนในเรื่องการแปล โดยใช้คำอ้างอิงเชิงตีความโดยเกี่ยวเนื่องกับบริบทว่า เป็นวิธีการใช้เพื่อแทนที่คำสรรพนาม “it” แทนคำนามที่มีลักษณะเป็นกลุ่มที่มากกว่าหนึ่งคำขึ้นไปหรือเป็นประโยค การใช้วิธีการตีความ กลุ่มคำนามหรือประโยคนั้นเป็นคำนามสั้น ๆ ขึ้นใหม่ที่เกี่ยวข้องกับบริบทเดิม เพื่อจะได้ไม่ต้องแปลทั้งหมดและจะได้คำนามสั้น ๆ ที่เก็บใจความครบ สำหรับการศึกษาในครั้งนี้พบว่า กลวิธีประเภทนี้มีการปรากฏใช้ในจำนวนไม่มาก ซึ่งอาจเป็นเพราะเค้าโครงเรื่องของนวนิยาย ต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire มีลักษณะเป็นเรื่องเล่าจากประสบการณ์ชีวิตของตัวละคร ชาวอินเดียในรูปแบบการดำรงชีวิตปัจจุบัน จึงทำให้การนำเสนอเนื้อความไม่จำเป็นต้องมีการตีความหรือหาความสัมพันธ์ของคำใกล้เคียงมาช่วยในการถ่ายทอดความหมายอันเป็นปัจจัยหนึ่ง ในการแปลซึ่งตรงกันข้ามกับผลการศึกษาของ

วิมลมาลย์ แก้ววิมล (2551) ในเรื่องกลวิธีการแปลคำศัพท์และสำนวนที่ใช้เรียกและบรรยาย ประเพณีไทยอันไม่มีคำเทียบเคียงในวัฒนธรรมของภาษาแปล กรณีศึกษานวนิยายเรื่อง "สี่แผ่นดิน" จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ประเพณีส่วนบุคคล ส่วนรัฐบาล และส่วน ชุมชน ผลการศึกษาพบว่า กลวิธีการแปลโดยถอดความด้วยการใช้ถ้อยคำเพิ่มคำที่มีความสัมพันธ์กันหรือใช้สำนวนในภาษาฉบับแปลที่เกี่ยวข้องกับภาษาต้นฉบับ ปรากฏการใช้มากเป็นอันดับสองของแต่ละหัวข้อของการศึกษา ทั้งนี้เป็นผลมาจากนวนิยายที่นำมาใช้ในการศึกษานี้มีลักษณะการบรรยายเรื่องผ่าน ขนบธรรมเนียม ประเพณี ตลอดจนราชพิธีของไทยในอดีต ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของ วัฒนธรรมไทย เมื่อทำการแปลไปยังภาษาฉบับแปลแล้วจึงนำเอากลวิธีนี้มาช่วยเพื่อให้เกิดความ สมบูรณ์และใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไป

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า นอกจากการศึกษาคำสรรพนาม "it" จากนวนิยายแปลสำหรับบุคคลทั่วไปแล้วการศึกษากลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" จากนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนนั้น มีความน่าสนใจเช่นกันในเรื่อง การใช้กลวิธีแทนที่ความหมายของคำสรรพนาม "it" อย่างไรให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องของนวนิยาย วัยของผู้อ่าน และรวมถึงความเข้าใจสำหรับผู้อ่านที่เป็นเยาวชน